

Súd: Okresný súd Vranov n/T
Spisová značka: 11C/20/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8813200029
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Zolotová
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2013:8813200029.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou JUDr. Andreou Zolotovou v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Údernícka 5, 851 01 Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Údernícka 5, 851 01, Bratislava, proti žalovaným: 1. K. J., L.. XX.XX.XXXX, J. Q.L. XXX/XX, XXX XX E. L. P., 2. C. J., L.. XX.XX.XXXX, J. Q. XXX/XX, XXX XX E. L., o zaplatenie sumy 768,68 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalobu z a m i e t a.

Žalovanému v 1. rade a žalovanej v 2. rade náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa pôvodne podanou žalobou na tunajšom súde dňa 03.07.2012 domáhal voči žalovaným s iným označením zaplatenia sumy 768,68 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 375,69 eur od 25.03.2011 do zaplatenia a náhrady trov konania. V pôvodnom konaní bola žalovaná v 2.rade označená ako žalovaná v 1.rade a žalovaný v 1.rade ako žalovaný v 2.rade. Podanie žaloby odôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej dňa 24.03.2011 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s. a postupníkom spol. EOS KSI Slovensko s.r.o., postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovaným. Ďalej uviedol, že pôvodný veriteľ a žalovaný v 1.rade a v 2.rade uzatvorili dňa 04.04.2005 Zmluvu č. 561322325 (ďalej len „zmluva“), ktorej súčasťou boli Všeobecné obchodné podmienky. Na základe zmluvy pôvodný veriteľ poskytol žalovaným peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti boli upravené v zmluve a všeobecných podmienkach. Zmluva obsahovala všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa § 497 až 507 Obchodného zákonníka. Vzhľadom na to, že žalovaný 1 a 2 neplnili v stanovených termínoch splátky, čím porušili svoje povinnosti podľa zmluvy, postupca od zmluvy odstúpil a vyzval žalovaných na úhradu dlžnej sumy. Ku dňu postúpenia pohľadávka predstavovala sumu 768,68 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 375,69 eur, riadneho úroku vo výške 242,17 eur, úroku z omeškania vo výške 150,82 eur a ostatného príslušenstva vo výške 0 eur v súlade s prílohou k zmluve o postúpení, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu. Žalovaný v 1.a v 2 rade uznali uvedený záväzok v dohode o uznaní záväzku. Úrok z omeškania si uplatňuje počnúc dňom 25.03.2011 t.j. dňom nasledujúcim po účinnosti postúpenia pohľadávok, resp. po dni riadnej splatnosti úveru podľa prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok. Žalovaní ku dňu podania žaloby neuhradili žiadnu sumu. Pôvodné konanie sa viedlo pod sp.zn. 11C/110/2012. V tomto konaní súd uznesením zo dňa 14.11.2012, č.k. 11C/110/2012-61 konanie voči pôvodne označenej žalovanej v 1.rade zastavil, s tým, že žiaden z účastníkov nemal právo na náhradu trov konania. Žalobu voči žalovanému v 2.rade vylúčil na samostatné konanie a rozhodnutie, ktoré sa vedie pod sp.zn. 11C/20/2013.

Následne v tomto konaní podaním žalobca opätovne navrhol, aby do konania vstúpila ako žalovaná Marta Bažová, ktorá bola pôvodne označená ako žalovaná v 1.rade bez bližšieho označenia dôvodu. Súd uznesením zo dňa 16.05.2013 pripustil, aby do konania opätovne vstúpila Marta Bažová, ako žalovaná v 2.rade.

Žalovaní so žalobou pôvodne súhlasili, neskôr nesúhlasili, vzniesli námietku premlčania.

V pôvodnom konaní podaním zo dňa 14.09.2012 vstúpilo do konania, ako vedľajší účastník na strane žalovaných Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, ktoré so žalobou nesúhlasilo a vzniesol námietku premlčania. Vedľajší účastník následne podaním zo dňa 29.10.2012 oznámil, že z konania vystupuje.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobným návrhom a jeho prílohami a to Zmluvou o používaní Platobnej karty zo dňa 13.04.2005, dodatkom č. 1 k tejto zmluve, Obchodnými podmienkami Slovenskej sporiteľne, a.s. pre Kreditné karty, dohodou o uzavretí splátkového kalendára a uznaní dlhu zo dňa 20.01.2011(čl. 8,9), oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 12.04.2011, zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 24.03.2011 vrátane prílohy,[pokusom o zmier zo dňa 12.06.2012, oznámením o vstupe vedľajšieho účastníka zo dňa 14.09.2012, vyjadrením vedľajšieho účastníka zo dňa 12.10.2012, vyjadrením žalovaných zo dňa 16.10.2012 na čl. 35,36, dokladmi o majetkových pomeroch na čl. 37-39, vyjadrením žalobcu vo veci zo dňa 19.10.2012, výpoveďou zmluvy zo dňa 07.05.2008 na čl. 46, podaním žalobcu zo dňa 24.10.2012, oznámením o výstupe vedľajšieho účastníka zo dňa 29.10.2012, podaním žalobcu zo dňa 08.11.2012, podaním žalobcu zo dňa 02.04.2013, podaním vedľajšieho účastníka zo dňa 27.03.2013, písomným vyjadrením žalovaného Dušana Baža zo dňa 25.05.2013, výsluchom účastníkov konania a na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav:

Slovenská sporiteľňa, a.s. ako pôvodný veriteľ a žalovaná v 2. rade ako dlžník uzatvorili dňa 13.04.2005 zmluvu o vydaní a používaní platobnej karty Podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka. Následne uzavreli dodatok č. 1 k tejto zmluva podľa ktorého a to podľa článku. II. bol žalovanej v 2.rade poskytnutý úverový rámec vo výške 10.000,-Sk pri úrokovej sadzbe 16,80% ročne s konečnou splatnosťou dňa 03.04.2006.

Podľa ust. Čl. V bod 4 zmluvy banka je oprávnená zmluvu vypovedať bez uvedenia dôvodu. Výpoveď nadobúda účinnosť dňom doručenia výpovede držiteľovi karty.

Pôvodný veriteľ písomne a to prípisom zo dňa 07.05.2008 vypovedal zmluvu o vydaní a používaní platobnej karty uzatvorenú so žalovanou v 2.rade s tým, že výpoveď mala nadobudnúť účinnosť ku dňu jej doručenia žalovanej. Výška pohľadávky z kartového účtu bola 11.244,60 Sk, t.j. 371,12 eur.

Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 24.03.2001 spol. Slovenská poisťovňa, a.s. ako postupca postúpila pohľadávku voči žalovaným, ktorá je predmetom tohto konania, na žalobcu ako postupníka.

Podľa Prílohy č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok, postupca na žalobcu postúpil pohľadávku v celkovej výške 768,68 eur, ktorá pozostáva zo sumy istiny vo výške 375,69 eur, úrokov a úrokov z omeškania vo vyčíslenej výške.

Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 12.04.2011 bolo pôvodným veriteľom žalovanej Marte Bažovej a Dušanovi Bažovi oznámené postúpenie pohľadávky evidovanej voči nej na žalobcu.

Dňa 20.9.2011 bola uzatvorená Dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku (ďalej len „Dohoda“) medzi žalobcom a žalovanou v 2. rade. V Článku 2. Dohody - Uznanie záväzku, žalovaný ako osoba uvedená v bode 1.2 uznal čo do právneho dôvodu a výšky záväzkov voči veriteľovi, ktorý vznikol na základe zmluvy uzatvorenej s pôvodným veriteľom s tým, že dlžná suma pozostáva z istiny v sume 375,69 eur a príslušenstva a to nákladov na inkasné konanie v sume 115,30 eur. V Článku 3. Dohody - Forma splatenia záväzku, bod 3.1. osoba uvedená v bode 1.2 vyhlasuje, že má vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch.

Dňa 08.10.2011 bola uzatvorená Dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku (ďalej len „Dohoda“) medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade ako osobou prístupujúcou k záväzku podľa § 533 a nasl. O.s.p.. V Článku 2. Dohody - Uznanie záväzku, žalovaný ako osoba uvedená v bode 1.3 uznal čo do právneho dôvodu a výšky záväzkov voči veriteľovi, ktorý vznikol na základe zmluvy uzatvorenej s pôvodným veriteľom s tým, že dlžná suma pozostáva z istiny v sume 375,69 eur a príslušenstva a to nákladov na inkasné konanie v sume 115,30 eur. V Článku 3. Dohody - Forma splatenia záväzku, bod 3.1. osoba uvedená v bode 1.3 vyhlasuje, že má vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch.

Žalobca listami zo dňa 12.06.2012 označenými ako pokus o zmier, vyzval žalovaných na úhradu dlžnej sumy v celkovej výške 925,30 eur, pozostávajúcej z istiny neuhradeného úveru vo výške 375,69 eur, zmluvného úroku vo výške 41,32 eur, riadneho úroku vo výške 242,17 eur, úroku vo výške 150,82 eur a z nákladov vo výške 115,30 eur.

Vedľajší účastník, ktorý istý čas vystupoval v konaní na strane žalovaných v písomnom vyjadrení zo dňa 12.10.2012 uviedol, že zo žaloby nie je zrejmé, kedy došlo k splatnosti celého úveru. Je to dôležité, pretože dňa 20.09.2011 kedy bola podpísaná dohoda o uzatvorení splátkového kalendára a uznaní záväzku, už bol tento dlh premlčaný. Zároveň vzniesol námietku premlčania a uviedol, že na túto dohodu nemožno prihliadať, pretože ju nepodpisal dlžník.

Žalobca v písomnom vyjadrení zo dňa 19.10.2012 viedol, že v konaní má vedľajší účastník oprávnenia na všetky procesné úkony ako účastník. Koná však iba sám za seba. Nemôže teda robiť úkony, ktoré predstavujú dispozíciu s konaním, lebo jeho úlohou je účastníkovi len pomáhať. Vedľajší účastník nemôže uznať nárok žalobcu, nemôže uzavrieť zmier a vzniesť námietku premlčania, pretože nejde o úkon procesný, ale o úkon podľa hmotného práva. Nakoľko žalovaná v dohode vyhlásila, že má vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch sú naplnené zákonné predpoklady v zmysle § 558 a § 110 ods. 1 OZ.

Z písomného vyjadrenia žalovaného v 1. rade zo dňa 25.05.2013 okrem iného vyplýva, že žalovaný sa stotožňuje so žalobcom v tom, že spolu so svojou manželkou dňa 04.04.2005 uzatvorili zmluvu č. 561322325 so Slovenskou sporiteľňou a.s. Bratislava, na základe ktorej im bol poskytnutý úver. Vzhľadom na ich zlú finančnú situáciu neboli schopní úver pravidelne splácať. Z uvedeného dôvodu bola pohľadávka postúpená spoločnosti EOS KSI Slovensko. Dňa 20.09.2011 ich v mieste trvalého bydliska navštívil zástupca žalobcu, ktorý žalovanému a jeho manželke predložil podpis Dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku. Dohoda im bola predložená k podpísaniu bez toho, aby im zástupca žalobcu vysvetlil, čo podpisujú. Následne koncom roka 2012 potom na adresu žalovaného v 1. rade začali prichádzať písomnosti z Okresného súdu Vranov nad Topľou. Uvedené písomnosti ukázal žalovaný v 1. rade známemu, ktorý ho upozornil na skutočnosť, že v ustanovení 3.1 Dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku je uvedené, že osoby uvedené v bode 1.2 uvedenej dohody vyhlasujú, že majú vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch. Zároveň mu povedal, že dlh ktorí z nevedomosti uznali, bol v čase uznania dlhu teda 20.09.2011 premlčaný. Na túto skutočnosť žalovaného v 1. rade ani jeho manželku zástupca žalobcu neupozornil a ani žalovaný v 1. rade a jeho manželka vzhľadom na nízke právne povedomie nevedeli ako právne následky má premlčanie dlhu, dokonca doposiaľ nemali vedomosť o tom, že existujú ustanovenia o premlčaní. Uznanie dlhu je jednostranný právny úkon dlžníka adresovaný veriteľovi v predpísanej písomnej forme. Uznanie dlhu podľa § 558 zakladá vyvrátenú právnu domnienku, že dlh v čase uznania trval. Na to, aby sa právny úkon považoval za platný, musí spĺňať podmienky platnosti tzv. náležitosti právneho úkonu, ku ktorým patrí vôľa, ktorá musí byť slobodná, vážna a bez omylu. Právnym následkom omylu je podľa § 49a

Obč. zák. neplatnosť právneho úkonu. Vzhľadom k tomu, že žalovanému v 1. rade a jeho manželke boli predložené k podpisu tlačivá Dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku s vopred vytlačenými podmienkami, ktoré žalovaný v 1. rade a ani jeho manželka podotkol v ich jednostrannom právnom úkone nemali možnosť korigovať a teda v uznaní záväzku neprejavili svoju skutočnú vôľu, preto považujú dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 20.09.2011 za neplatnú.

Z výpovede žalovaného v 1. rade vyplýva, že zotrváva na tom, čo uviedol vo svojom písomnom vyjadrení vo veci. Uviedol, že dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní dlhu podpísal, text čítal, no nevedel, aké to má právne následky. Nerozumel tomu a nebol poučený, čo podpisuje. Bolo mu povedané, že podpisuje nejaké papiere ohľadom pôžičky. Nevedel, že dlh je v čase podpisu dohody premlčaný.

Z výpovede žalovanej v 2.rade vyplýva, že dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní dlhu podpísala. Tomu čo podpísala nerozumela. Nebola poučená o tom, čo podpisuje. Bolo jej povedané, že to má podpísať a preto to podpísala. Dohodu podpísala u nich doma bolo jej povedané, že to musia podpísať pretože majú dlh a ináč to bude na súde.

Podľa § 2 písm. a) zákona NR SR č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 3 ods. 1, ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 6 ods. 3 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa platného a účinného v rozhodnom období, predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie konanie, ktoré

a) je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby,

b) môže privodiť ujmu účastníkovi obchodného vzťahu pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklostí a praxe a pri ktorom sa využíva najmä omyl, lesť, vyhrážka, výrazná nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

Podľa § 23a ods. 1. a 2. zákona o ochrane spotrebiteľa, spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa osobitného predpisu, sa primerane použijú ustanovenia tohto predpisu.

Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „ Občiansky zákonník“) platného a účinného v rozhodnom období, spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa § 52 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka).

Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 261 ods. 3, písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka platného a účinného v rozhodnom období (ďalej len „Obchodný zákonník“), touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššej prípustnej výške.

Podľa § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka, ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

Podľa § 504 Obchodného zákonníka, dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadala.

Podľa § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

Podľa § 100 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 111 Občianskeho zákonníka, zmena v osobe veriteľa alebo dlžníka nemá vplyv na plynutie premlčacej doby.

Podľa § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 533 Občianskeho zákonníka, kto bez súhlasu dlžníka dohodne písomne s veriteľom, že splní za dlžníka jeho peňažný záväzok, stáva sa dlžníkom popri pôvodnom dlžníkovi a obaja dlžníci sú zaviazaní spoločne a nerozdielne. Ustanovenie § 531 ods. 4 tu platí obdobne.

Podľa § 531 ods. 4 Občianskeho zákonníka, námietky, ktoré má voči veriteľovi pôvodný dlžník, môže uplatniť aj osoba, ktorá dlh prevzala.

V danej právnej veci mal súd na základe vykonaného dokazovania za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou v 2. rade bola uzavretá zmluva o vydaní a používaní platobnej karty a bol jej poskytnutý kartový rámec vo výške 10.000,-Sk, t.j. úvere. Pohľadávka pôvodného žalobcu z titulu predmetnej zmluvy bola na žalobcu postúpená zmluvou o postúpení, ktoré postúpenie bolo preukázané v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka ako aj zákona o spotrebiteľských úveroch a preto má súd za to, že je daná aktívna legitímácia žalobcu v tomto konaní.

Ďalej mal súd za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou v 2. rade bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, teda spotrebiteľská zmluva. Na uvedený právny vzťah je totiž potrebné aplikovať zákon č. 634/1992 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinný v čase uzavretia úverovej zmluvy a vychádzať pritom z ustanovenia § 23a ods. 1, ods. 2, podľa ktorého spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná.

Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany

dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaná ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah obchodných podmienok bol daný predchodcom žalobcu bez možnosti žalovanej privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka.

Ako uviedol Ústavný súd SR: „Pokiaľ je však zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória u prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom.“ (Uznesenie Ústavného súdu SR z 24.2.2011, IV.ÚS 55/201-19).

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

Dôležitým rozhodnutím je rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci Océano Grupo Editorial SA a Rocío Murciano Quintero (C-240/98) a medzi Salvat Editores SA a José M. Sánchez Alcón Prades a spol., spojené prípady C-240/98 a C-244/98, z ktorého je zrejmá aj obligatornosť zásahu súdu proti nekalej podmienke: „Cieľ Článku 6 Smernice, ktorý od členských štátov vyžaduje stanoviť, že nečestné podmienky nie sú pre spotrebiteľa zaväzujúce, by sa nedosiahol, keby bol spotrebiteľ sám povinný vystúpiť proti nečestnej povahe takých podmienok. V sporoch, kde zahrnuté sumy sú často obmedzené, môžu byť právnické poplatky vyššie než vložená čiastka, čo môže spotrebiteľa odradiť, aby napadol použitie nečestnej podmienky. V počte členských štátov procedurálne predpisy umožňujú jednotlivcom brániť sa v takých konaniach a je reálne riziko, že spotrebiteľ kvôli neznalosti práva nespochybní podmienku prednesenú proti nemu. Z toho vyplýva, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť podmienky tohto druhu na svoj vlastný návrh“.

Ďalej súd zistil, že podľa zmluvy sa predmetný právny vzťah mal riadiť príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka. Ide však o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle zákona 258/2001 Z.z. a § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a preto je potrebné na ňu aplikovať príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Pokiaľ ide o námietku žalobcu, že vedľajší účastník nemohol vzniesť námietku premlčania, pretože ide o úkon s hmotnoprávnou relevanciou, súd sa stotožňuje s argumentáciou vedľajšieho účastníka v celom rozsahu, keď treba zdôrazniť, že v danom prípade vedľajší účastník pomáha žalovaným v spore a môže preto využiť všetky zákonom dovolené možnosti, medzi inými aj obranu vo forme vznesenia námietky premlčania, pričom daný úkon je svojou povahou procesným úkon, ktorý nie je dispozičným úkonom, ktorým by vedľajší účastník zasahoval do predmetu konania zásadným spôsobom, t.j. nakladal s návrhom ako takým, uzavrel zmier, zobral návrh späť a pod.. Postavenie vedľajšieho účastníka charakterizujú rovnaké práva a povinnosti ako účastníka, na stranu ktorého sa pripojil. Tiež súd dáva do pozornosti, že v konaní nebol zistený ani výslovný nesúhlas spotrebiteľa so vznesenou námietkou premlčania a konanie vedľajšieho účastníka je tak v prospech odporcov.

Podľa § 558 Občianskeho zákonníka, ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

Ak právo dlžník písomne uznal čo do dôvodu i výšky, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď k uznaniu došlo; ak bola však v uznaní uvedená lehota na plnenie, plynie premlčacia doba od uplynutia tejto lehoty (§ 110 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka).

Premlčanie je kvalifikované plynutie času, v dôsledku ktorého súdnu vymáhateľnosť možno odvrátiť námietkou premlčania. Zmyslom tohto inštitútu je zvýšenie istoty v právnych vzťahoch. Uplynutím premlčacej doby právo nezaniká, iba sa oslabuje. Základným účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje nároky a zároveň aj zabrániť tomu, aby povinné osoby nebolo po časovo neprimeranej dobe nútené splniť si svoje povinnosti.

Tak ako súd vyššie uviedol, právny vzťah medzi účastníkmi konania je právnym vzťahom zo spotrebiteľskej zmluvy a teda na tento je potrebné aplikovať ustanovenia, ktoré upravujú vzťahy spotrebiteľského charakteru. Tieto ustanovenia je treba aplikovať aj na právne úkony, ktoré bezprostredne nadväzujú na spotrebiteľskú zmluvu a teda aj na právny úkon uznania dlhu žalovanou.

Dohoda o uznaní dlhu musí zodpovedať všetkým náležitostiam platného právneho úkonu, najmä musí byť určitá a zrozumiteľná. V prípade ak takouto dohodou povinný uznáva premlčaní dlh, takéto uznanie zakladá právnu domnienku existencie dlhu v čase jeho uznania iba vtedy, ak dlžník, ktorý dlh uznal, vedel o jeho premlčaní, ak dlžník nevedel o premlčaní, či už pre omyl skutkový alebo pre omyl právny, nemá jeho uznanie uvedené právne účinky. Dlžník sa i tu môže brániť námietkou, že dlh nevznikol, alebo že v čase uznania neexistoval.

Z vykonaného dokazovania a to z dohôd o uzavretí splátkového kalendára a uznání záväzku nepochybne vyplýva, že záväzok žalovaní uznali dňa 20.09.2011 (žalovaná v 2.rade) a dňa 08.10.2011(žalovaný v 1.rade). V zmysle zmluvy o vydaní a používaní platobnej karty a výpovede zmluvy bola pôvodne uzavretá zmluva so žalovanou v 2.rade vypovedaná listom zo dňa 07.05.2008, s tým, že účinnosť výpovede mala nadobudnúť dňom doručenia žalovanej. Žalobca súdu doklad o doručení výpovede zmluvy nedoručil. Súd vychádzal preto z toho, že k uvedenému dátumu pridal 3 dni na doručenie výpovede a teda mal za to, že účinnosť nadobudla výpoveď dňom 10.05.2008. Z prílohy k zmluve o postúpení pohľadávky vyplýva, že ku dňu postúpenia pohľadávky, ku dňu 24.03.2011 boli žalovaní v omeškaní 1239 dní, čo je niečo viac ako 3 roky a 144 dní, (teda niečo okolo 4 mesiacov). Pri závere o tom, že sa jedná o spotrebiteľský vzťah a aj na právne úkony nadväzujúce na uzavretie zmluvy je potrebné aplikovať ustanovenia upravujúce spotrebiteľské vzťahy je zrejmé, že k uznaniu dlhu žalovanými došlo v čase, keď už celý bol dlh premlčaný, keď premlčacia doba začala plynúť dňa 11.05.2008 a pri všeobecnej trojročnej dobe podľa ustanovení Občianskeho zákonníka uplynula dňa 11.05.2011 a dohody o uznaní dlhu boli zo strany žalovaných podpísané až dňa 20.09.2011 a dňa 08.10.2011.

V zmysle príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka je uznanie premlčaného dlhu podmienené vedomosťou dlžníka o jeho premlčaní a táto vedomosť je nevyhnutná pre právne účinné uznanie dlhu a vznik právnych následkov uznania.

Uznanie záväzku žalovanými bolo vykonané na predtlačí žalobcu, pričom listina bola označená ako dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznání záväzku, ktoré označenie môže u bežného občana - spotrebiteľa s minimálnym právnym vedomím za určitých okolností, keď je zo strany veriteľa, resp. jeho právneho nástupca či už písomne alebo ústne, telefonicky či iným spôsobom, upozorňovaný, keď nie až zastrešovaný, možným súdnym konaním a následnou exekúciou, priviesť k rozhodnutiu uzavrieť takúto dohodu o splátkovom kalendári v snahe zabrániť jeho postihu a urovnať svoje záväzky voči druhej strane. V ďalšom si však možno často ani neuvedomuje, aké ďalšie prehlásenia podpísal, prípadne k

akým ďalším povinnosťami alebo sankciám sa zaviazal, navyše keď samotná dohoda je vypísaná vo všetkých bodoch zástupcom druhej strany.

Taktiež súd poukazuje na to, že samotné uznanie záväzku sa v predmetných dohodách nachádza v bode 2., no prehlásenie o vedomosti o premlčaní dlhu a jeho následkoch sa nachádza v bode 3. označenom ako forma splatenia záväzku a to až v poslednej vete.

V zmysle § 558 možno uznať aj premlčaný dlh za predpokladu, že ten, kto dlh uznal, o tomto premlčaní vedel. Také uznanie zakladá právnu domnienku existencie dlhu v čase jeho uznania len vtedy, keď dlžník, ktorý dlh uznal, vedel o premlčaní. Ak dlžník nevedel o premlčaní, či pre skutkový alebo pre právny omyl, napr. preto, že nepoznal ustanovenia zákona o premlčaní, nemá jeho uznanie spomenuté právne následky.

Vzhľadom na vyššie uvedené ako aj na výpoveď žalovaných o tom, že predmetnú dohodu iba podpísali a nemali vedomosť o tom, že uznávajú premlčanú pohľadávku a neboli im známe ani následky takéhoto ich kroku, nerozumeli tomu čo podpísali, nikto ich o tom, čo podpisujú nepoučil, ani o tom, že dlh bol premlčaný súd dospel k záveru, že prehlásenie žalovaných o vedomosti premlčania dlhu a jeho následkoch tak ako bolo vykonané v dohodách o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku tak ako je to vyššie uvedené nezakladá právny následok uznania premlčaného dlhu, tak ako to vyžaduje citované ustanovenie § 558 Občianskeho zákonníka.

V danej veci začala plynúť premlčacia doba 11.05.2008, ktorá uplynula dňa 11.05.2011, no žalobca podal žalobu na tunajšom súde až dňa 03.07.2012, teda až po uplynutí zákonnej trojročnej premlčacej doby v zmysle Občianskeho zákonníka, pričom žalovaní respektíve vedľajší účastník, ktorý vystupoval istý čas na ich strane v konaní zhodne v konaní vzniesli námietku premlčania. Súd tieto ich úkony, tak ako je uvedené vyššie, považoval za účinné dovolanie sa premlčania. Na základe tejto skutočnosti súd nemohol žalobcovi toto premlčané právo priznať a preto súdu žalobu v celom rozsahu zamietol.

Podľa § 142 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 137 O.s.p., trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 151 ods. 1,2 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia. Ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Súd žalobu voči žalovaným zamietol a preto žalovaní boli v konaní v plnom rozsahu úspešní a v zmysle vyššie uvedených zákonných ustanovení im vznikol nárok na plnú náhradu trov konania. Nakoľko zo súdneho spisu žalovaným žiadna náhrada trov konania nevyplýva, nárok na náhradu trov konania si neuplatnili a trovy konania nevyčíslili, súd žalovanému v 1.rade a žalovanému v 2. rade náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd do Prešova

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.